

Vandeadvokaat **LEON GLIKMAN** on vaoshoitud põhimõtteline mees, kes hindab üle kõige privaatsust. Teda võluvad budistlikud maad, ta vihkab inimeste põhiõiguste rikkumist, suhtub skeptiliselt immigrandide sissetoomisesse, kuulab naudinguga veidrat muusikat, kihutab mootorrattaga.

TEKST MARGE VÄIKENURM

FOTOD MEELI KÜTTIM, ANDRAS KRALLA, ANDRES HAABU, ERAKOGU

Glikmanile on südamesse pugenud Kaug-Ida ja Kagu-Aasia riigid, kus on soe kliima, avatud inimesed, huvitav ajalugu ja hea toit. Ta laenutab reisil mootorratta, seigeldes hea meelega üksi, põigates siis kõikjale, kuhu tahab.

Kuigi ka Eestis on Glikmanil juba oma kümme aastat mootorratas – realiseerunud lapsepõlveunistus –, vähendab tujukas ilmataat siin sõidurõõmu, samuti ei ole meil ideaalseid teelusid.

“Tohutu kiirendus, kuuled kõiki loodushääli, lõhnad ... Sa oled vaba. See on nauditav isegi hoolimata meie hulludest kiiruspiirangutest,” kirjeldab Glikman tsiklisõidu võlu, mis on üks tema paljudest stressimaandajaist.

Kiiruspiirangud tekitavad temas trotsi. Saksamaal laenutab ta auto ja seal, kus pole kiiruspiirangut, “annab endast parima”. Seejärel poeb sisse hea tunne. Sportautot tahaks ta ka, kui korralike kiirteedega Saksamaal elaks.

Eestis sõidab ta Jaapanist pärit mugava džiibiga, sest siinsed teed on alla igasugust arvestust, tähtis on, et talvel suudaks masin ka läbituisanud teedest läbi murda. Glikman kinnitab, et luksuslikust mudelist ta ei unista – Eestis peab mõtlema praktiliselt.

Peavalu teeb talle hoopis, et Kaug-Ida ja Kagu-Aasia lennud on Eestis pea kättesaamatud, mis tähendab ööbimist Helsingis või sõitu Lähti, kust on lihtsam edasi liikuda. “See olukord on masendav. Tean mitmeid, kes on loobunud siia investeerimisest, sest ei taha kolm korda lennukitega ümber istuda või tohutut raha piletite eest maksta. Mujal on lendamine odav, see on kallid vaid siin,” räägib Glikman, kes pole peenutsev mees.

Ta tahab, et saaks väga kiiresti ühest kohast teise, nõustudes lendama odavlennufirmadega ja ööbima odavates hotellides. “Kui reisin üksi ja mootorrattaga, siis hotelli tase mind eriti ei huvita. Tööreisidel ja ka rannapuhkustel võtan küll alati korraliku hotelli,” täpsustab ta. Näiteks Myanmaris puhates on tal ükskõik, millises hotellis ööbib, gurmeerestorani ta ei vaja. Pigem on ta inimene, kes hindab külluslikkust.

Ehkki enda sõnul Leon Glikman – vandeadvokaat ja aukonsul – ülikonda ei salli, on ta igal hetkel vaoshoitud ja väljapeetud.